

2-3. lap s. m. m.

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Fiac. SIMONFFY-ház a város-házával szemben

HIRDETMÉNYEK.

előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok valamint a lap szellemi részét illető minden közlemények ide intézendők

Bérmertelen levelek csak ismert kezekről fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Table with subscription rates: Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve; Egész évre; Félévre; Negyedévre; Egy hóra.

Hirdetési díj:

Öt-hasábospottisor egyzeri beiktatásért 5 kr; Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr; Nyilttér 4 hasábos pottisorért 20 kr.

XI. évfolyam. 1884.

Debreczen. Csütörtök, július 10.

134. szám

Rezső.

Nagy vendégséget ír le Lever egyik regényében. A háziak kitétek magukért, ellátták a vendégeket minden kívánhatóval és folyt a mulatság kivilágos kivirradtig.

„De hát már ily korán távoznia,“ — mondják persze a háziak. „Oh nagyon is későn van.“ — mily pompás levegő! Mi pompás hajnal! — Szabad karomat felajánlani? Kérem vigyáznia, itt egy lépes óta. — Jó álmokat! Jó álmokat! Holnap aztán ne feledje; tudja amit mondtam. A világot sem, — Kie ez a fátyol? Talán az enyém. Az ön fátyola kék, ez pedig zöld. Akkor a Jankáé. — Hol a kalapom? Ez nem az enyém! — Köszönöm szépen. — Ez az önök kocsija? Nem. A második. — Vigyázzon kérem, meg ne hűtse magát. — Tehát még egyszer: jó álmokat. Jó álmokat! „És ők eltávoztak.“

„Igy végződik egy multság. Az egész társaságból nem marad hátra más, mint a nagy rendetlenség. A legett gyertyák; az elhervadt virágok; szét hányt butorok s azok fáradt pillantásai, kik egy átvirrasztott éj után, mosolyba burkolt arczal álmosan gondolnak vissza a drágán megvásárolt élvezetre, mely egy hosszu ásitásban végződik.“

És Levernek igaza van! Nagyon találon írja le a házi multságok végét, melyek egy-egy hosszu ásitásban végződnek. De hát persze, ezek egyszerre bármi multságok, míg vajmi különböző lehet az, melyet a hátramaradtok egy fejedelmi vendég távozása után éreznek. Mikor a távozó nap fénye vissza marad; midőn a pompa és ragyogás, melylyel a vendég elaraszatott; a család tulajdonává, örökévé válik; marad nemzedékről nemzedékre, — s még a késő uno-

kák is élvezik azt. Mikor tradíciókban, történelmekben fel léssen írva és megbeszéli az egész világ. Mikor a vendéglátók nevei hírlapi „világforgalomban“ jönnek, s a kiről sohase hallottunk volna másképpen egyszerre, mint kimagasló alak áll előttünk, kit egy nagy és hatalmas birodalom trónjának örököse, s az illetőnek leendő királya, — kit ezelőt térdén állva üdvözöltünk, — látogatására érdemesnek talál. És ha bár nem minden ember érti meg az ily látogatás nagy horderejét, a látogatottnak kiváló megtisztelést és megkülömböztetést, egy oly mozzanat és a főúri körök előtt, mely a megtiszteltet magasan emeli ki, és egy oly örömdetes tény a nemzet előtt, minőt már évszázadok óta nem élveztünk.

Mátyás királyról halljuk, ő róla jegyezte fel a krónika: „hogymene vala az országban és meglátogatá vala az ő magasabb rangu hiveit, sőt olykor még a paraszt kunyhókba is beszélt.“ De Mátyás király óta nincs ez megírva egy magyar királyról se, nem levén egy magyar király se, oly barátságban az ő hivel és népével mint vala Mátyás király.

Rudolf, — vagy mint ő maga írja nevét: — Rezső trónörökös még nem koronás fejedelem ugyan, de amint látszik babér és koszoru éri az ő haláltékaik mielőtt reá tennék a koronát, s ez léssen legpuhább párnája ama szent érzék, mely nagyon sok király homlokára igen nehéznék bizonyult már. Igen is! Babér és koszoru az, mely Magyarország leendő uralkodójának immár homloka körül fonódik, a legnagyobb biztosíték arra nézve hogy a korona, a már előre megkoszorozott, feunkelt homloknak nem lesz kemény.

Ama magasztos, figyelmes és barátságos érintkezés mely a trónörökös és népei közt folyini kezd egy sebb jövőnek legbiztosabb záloga. Egy, a trónról az alattvalók körébe leszálló fejedelem olyan mint a tenger tükrebe szálló nap,

mely hatványozott fényességgel ragyogja be a láthatárt. És az ilyen érintkezés nem mulhat el nyomtalanul, mert az a szív, melyet a népe iránti vonzalom, népe körébe hoz le, oly benyomásokot sajkit el, mely benyomások a bizalmat és jó akaratot mindkét fél részéről fejlesztik. Szóval az a fény, melyet gróf Károlyi István a királyfi fogadtatás kor kifejténi készül, nem csak ő reá, de az egész nemzetre reá veti az ő sugarait.

Általános állatösszeírás. Az állattenyésztésünk érdekében teendő intézkedések rendszeres s az egész ország tényleges állapotának megfelelő fejlesztése csak akkor léven öntudatosan eszközölhető, ha az e részben még meglehetősen hézagos adatok a valószínűleg megfelelőleg rendelkezésre állanak, — a földmívelési miniszter — mint értesülünk — még a nyárfolyamában általános állatösszeírás foganatosítását fogja eirendelni. Az összeírás hasznos háziállataink összes fajaira ki fog terjedni.

A cholera Franciaországban.

Dr. Koch tudvalevőleg azt a nyilatkozatot tette többek közt hogy a cholera biztosan el fog terjedni egész Európában. E nyilatkozat ellen igen élesen kell ki a „Presse“-ben egy szakértő, ki ezeket írja: „Tudományon alapon ilyen jóslatot nem lehet mondani; annyit ér az, mint az időjósok beszéde. Célszerűbb volna a kormányokat arra figyelmeztetni, hogy még nem tétetett meg minden intézkedés, mely a touloni és marseillei járvány elterjedését gátolhatná. Ama régi lakói menekülnek és talán magukkal hurezolják a cholera csiráját. Nem volna-e ajánlatos a cholerasajtókat vidéket addig, míg oly csekély terület képez, cordon által elzárni? Ez az elzárás talán jobban nyugtatta volna meg Európát, mint minden jóslat és mint a baj elitkolása.“

Legélesebb aggodalmakat keltett és legszigorubb óvrendszabályokat idézett elő a cholera Olaszországban. A városokból a lakosok seregesez menekülnek falura és Róma utcái már is megdöbentő hatást keltenek ürességgökkel. Szicília és Sardinia szigeteket teljesen elzárkóztak a szárazföldtől; erős cordont állítottak fel és nem bocsátanak be kívülről semmit. A gözösök, melyek e szigetekkel közle-

kednek, beszüntették működésüket, még a postát is bárkákön szállítják, de az ezekben ülőket nem bocsátják a szigetre. Teljesen járványmentes vidékekről való utasokat, akik mégis módot találtak a szigetre eljutni, szigoru vesztetgárnak vetnek alá. Aki pl. Nápoly tartományból Szicília szigetére igyekszik, vasuton elmegy Reggióba, ott berelt bárkán átkel a messinai tengerszoroson és a messinai kórházban tíz napig vesztetgárban marad, bármilyen országból jön is. Azzal, hogy ez az eljárás a szigetnek nagy gazdasági calamitásokat okoz, nem törődnek a lakók. A parlament munkára is bénítólag hatott a cholera általános félelem. A kormánytagjai a miniszterelnöknek ünnepelesen megígérték ugyan, hogy a sörgőseknek nyilvántott javaslatok letárgyalásáig Rómában maradnak; de alig hogy ezt megígérték, már is szétmentek a szélrózsa minden irányába; a kamara tömérék képviselőnek adott szabadságot, igen sokan engedély nélkül távoznak és a kamara határozatképtelen maradt. A hadügyi törvényjavaslatot, melyet már tárgyalni kezdtek, vissza kellett vonni, mert a tárgyalást lehetetlen volt folytatni; a miniszteriumok újraszervezéséről és az államtikárok állásának szabályozásáról javaslatoknak el kellett maradniuk, mert a kamara nyakra-főre elnapolta magát.

Az agg miniszterelnök azonban, akinek pedig legtöbb szüksége volna phénésre, nyaralásra, ott maradt Rómában és — amint azt kijelentette — nem is fog távoznia, amíg a cholera-veszély teljesen meg nem szűnik. Az egészségügyi állapot egész Olaszországban egyebiránt nagyon kielégítő és — egy jul. 5-én kelt levél szerint — Ventimigliában és Soluzzóban fölmerült Toulonból érkezett munkások által importált három cholera-est óta, melyek közül csak az egyik végződött halállal, más cholera-est eddig nem fordult elő.

A mai hírek a kolerajárvány aggasztó terjedését jelentik Franciaországban. A hivatalos táviratok elismerni kénytelenek, hogy Marseillen és Toulonon kívül már Aixban is pusztít a járvány. Ez a harmadik nagy város, mely infeciálva van s így alig lehet többé remélni, hogy a baj a tett egészségügyi intézkedések folytán lokalizálva lesz. A legújabb táviratok így szólnak: Toulon, jul. 8. (Este) Délelőtti 11 óra óta hat ember halt meg choleraiban. Marseille, jul. 8. (Este) Délelőtti óta négy személyt mult ki choleraiban. Aix, jul. 9. Tegnap itt három ember halt meg choleraiban.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Üdvözet Munkácshoz.

Kárpátok aján, Árpád látta hely, Munkács, köszöntünk mi, a munka népe! Honfoglalás első tanuja, téged, Mi, az utolsók, a kik e hazában Honfoglalánk. — Te ezredéves őrszem, A multba néző, s tűnő századok Lépisit hallgató: mi, a jövőnek Kőművesi, kik drága ősi nyelvünk Zenéjével építünk falakat. (Mint Athen épült) egy új ezredéveknek.

Köszöntünk, Munkács, észak hajnala, Keletről jött nap utja dél felé! Első magyar szó itt nyere csodás Visszhangul a jós ígékét: „Erre jertek Hazát keresni! Itt van az a föld, Mely népet várja! Itt van az a föld, Mely tejjel mézzel foly, de vérrel, könnyyel Kell meglocsolni, hogy magyar maradjon.“ — És folyt a vér, a könny, egy ezredévig.

Oh! mennyi minden halhatatlan emlék Vonul itt láthatatlan zajjal át. Mint erdőzugás! Ősi istnünk, Ki bár elhagyva, sohasem hagyott el, Itt hallgató az első háladálat; Es a szabadság istennőjeként Itt tanítá szegényleni önzáját A rabbilincsnek Zrínyi ilona. S a szirt kövéből, melyre egykor Árpád Pihenve ült, itt készült tán a fal, Mely börtöne lett Rákóczi özvegyének. Oh! Munkács, köveid, bár azokon Nincs felírás, lásd, többet mondanak, Mint mennyit írt lapokról szem leolvas.

S hát még ha e kövekből egykoron E helytt is templom épül, a művészet S a nemzet-élető nyelv temploma: Még akkor mennyit fognak mondani! Ezt hallva majd Hadur, ki itt borong, Ki itt bolyong, oltárait keresve, — Ezt hallva majd Hadur is leteszi kardját, Mert nem kell immár több se vér, se köny; A nyelv, melyből évezred lelke szól, Kardnál erősen, pajsnál biztosabban Megvédi már s tentartja a magyart.

Kárpátok aján Árpád látta hely, Munkács, köszöntünk mi, a munka népe! A kegyelet zarándokmezbe jó, A mult előtt hogy tédert hajtson itt, De itt a mult nem koporsóban alvó Halottja a jelenek, oh nem az! Egy örökifju dajka, ki üde Emlővel táplálja a jövőt. Egy ezredév előtt, Munkács, belöled Indult e faj ki s hódított hazát Egy ezredév után Munkács jött, Belöled indult s hódított világot.

Haladj tovább is így te, ősi város, Maradj tovább is észak hajnala! És mindig ébressz és munkára küldj, Munkálva velük, újabb nemzedéket, S ne lankadj mig csak Kárpátok alja Köröskörül mást nem hall, csak magyar szót Akkor pihenj te csak, ki harezoló Osóknak első pihenője voltál; S tarts akkor újra oly nagy áldomást, Minőt csak őseink tarthattak egykor, Midőn e földre léptek s érezék, Hogy az egész világon e kívül Nincsén számukra hely!

Ifj. Ábrányi Kornél.

Az orvos menyasszonya.

(Elbeszélés.)

Vértési Arnoldtól.

(Folyt.)

O nagysága szigoruan felügyelt ugyan, hogy háznál semmi se menjen az illem kiszabott korlátain túl s nem is mondhatja, hogy valami olyast vett volna észre, mintha Ella kisasszony megfedkezett volna magáról, hisz ez esetben ő nagysága egy perzig sem tűrte volna háznál az ily nevelőnt. De az bizonyos, hogy a kisasszony nem viselte magát eléggé hidegen és elutasítólag a gróf iránt, másképp Verőcey Bódog gróf kétségkívül régóta fölhagyott volna kompromittáló látogatásaival.

Várkonyiné nem akart eddig az orvos urnak szólni, azonban ily higgadt komoly férfival úgy hiszi, hogy nyiltan beszélhet, annál inkább, mivel ismétli, hogy Ella kisasszony magaviseletében semmi nagyobb mértékben megrovást érdemlött nem talál s csak egy kis gyöngesség, egy kis hiúság az egész. Fialat leányoknak tetszik az, ha hízlegők és bámulók veszik őket körül, főkép ha még oly nagyur is beáll a bámulók közé —

Máskor talán csak mosolyogva hallgatta volna dr. Berkes Ödön ezt a beszédet. Nem szokott ő amiatt fölhaborodni, ha Ella szépségét megbámulták az emberek, sőt nagyon is természetesen tartotta azt, csak hadd bámulják, szabad; nem félti ő Ellát. Most először ütött szöget a fejébe ez a dolog. Úgy rémlett neki, mintha Ella zavart volna, kerülne tekintetét, észrevette, hogy egyszer-kétszer el is pirult.

A gróf sem látszott egészen minden zavartól mentnek s mikor Ella bemutatta ő

méltóságának jegyesét, a méltóságos ur özszeránczolt homloka elborult, szemei csep-pet sem fejeztek ki valami barátságos érzületet.

De ez csak első perczen volt így, később ő méltósága, mintha mindinkább leküzdene az első pillanat ridegségét, nyájas beszélgetésbe bocsátkozott az orvossal s végül meghívta őt, látogassa meg A gróf házi és uradalmi orvosa éppen alig két hete, hogy meghalt s ő méltósága nagyon örülne, ha dr. Berkes elvállalná a megüresült állást.

A meglepett orvos motyogott valami köszönetfélét, de maga sem tudta, hogy sajátkép mit lsten tudja, ez az ajánlat, melyen máskor oly örömet kapott volna, most csaknem gunykép hangzott füleiben s midőn látta, mily hálás, forró pillantással köszöni meg Ella a gróf kegyét, aztán látta, mint szoritja meg ő méltósága a hálalkodó Ella kezét s végül látta a Várkonyiné gunymosolyát, elhagyta Berkes Ödön barátunkat a türelem s kissé nyersen találta odamondani a grófnak, hogy nincs neki ideje az ő méltósága szolgálatára.

Verőcey Bódog gróf megütközve tekintett az orvosra, de a finom, büszke arisztokrata arczán csak, mint a villámlás tünt át az a kellemetlen meglepetés, a következő pillanatban nem maradt annak már semmi nyoma, sem arczán sem magaviseletében. Csak Ella nem birta lángoló arczát eltakarni, a szó elfult ajkán s észre lehetett venni, hogy remeg.

A gróf csakhamar eltávozott. Ella fej-fájásról panaszkodva, csöndesen, szóltan ült le egy sarokba. Várkonyiné a gróf eltávazása után magukra hagyta a jegyeseket.

Ödön nagy léptekkel járt föl-alá a szobában. Egy párszor megállt, mintha meg akarta volna szólítani Ellát, de aztán megint

zessel Csáky Gergely és Laky Lajos tanácsnokok biztatnak meg.

Napi hírek.

Az írók és művészek által rendező hangverseny rendkívüli érdeklődést keltett városunkban, úgy hogy szerkesztőségünkben is számosan kérdőzösködnek a felett, hogy hol lehet színházi jegyre előjegyezteni. Felvilágosításul írhatjuk, hogy előjegyezteni lehet Szombaton délután 3 órától kezdve a színházi pénztárnál páholyokra 50 krajczár, ülőhelyekre 30 kr. előjegyzési díj mellett; s az előjegyzett jegyek már hétfőtől kezdve kiválthatók lesznek a színházi pénztárnál.

A gazdasági egyesület tagjai értesítenek miszerint a gépszövetkezet gépei, még pedig: az egyelőre való gyűjtő gép 4 napra 1 frt használati díj mellett; a tengeri daráló 3 napra 40 kr., h. d. m. a Konoly tisztító rosta 3 napra 50 kr., h. d. mellett a tagok által használatra kivételhetnek. A gépek kivételre a titkárság útján Péterfia 832 sz. alatt eszközölhető. Az elnökség.

Katonai szemle. Gr. Dégenfeld Schönborg a VII. ik hadtest parancsnoka a ma délutáni vonattal városunkba érkezett. Künn az indóháznál a helybeli ezredék törzstisztikára fogadta. A tábornagy ur kíséretével együtt a Bika szállóba hajtatott, melynek kapujában diszorség áll. A gróf hólnap a helybeli katonaság felett szemlélt fog tartani.

Vörös kereszt. A vörös kereszt egy-let központi igazgatósága a Szamos vízének kiadása után azonnali közzétételre intézkedett a Szatmár megyével határos megyékben működő 36 fiókegyülethez, hogy a szamosvidéki árvíz károsultak nyomorának enyhítéséhez köznyomradományok, ruhaneműk és élelmi cikkek gyűjtésére által járuljanak hozzá; egyszermind felkérte a nagykárolyi és szatmári fiókegyuleteket, hogy a segélyezés ügyének élére álljanak és a hozzájuk küldött adományokat a szerencsétlenek közt elosztják. Tekintve azt hogy a szegediek javára 38,000 forintot, a tiroliak javára 12,000 frtot, a győri károsultak javára szintén 12,000 frtot sikerült az egyeletnek összegyűjteni, remélhető, hogy a gyűjtés ez alkalommal is eredményre vezet.

A központba a következő adományok folytak be: Rudnyánszky Ferenc ur adott 25 frtot, Krausz Tivadar 3 frtot, Haggenmacher Henrik egy zsák lisztet, a pesti hengermalom és a Luiza gőzmalom egy-egy zsák lisztet; mely adományok a mai napon küldettek a nagykárolyi fiókegyülethez. A nemes adakozók fogadják a szerencsétlenek nevében az igazgatóság köszönetét.

Térszene lesz ma délután a „Hungária” kávéház előtt, következő műsorozattal: 1. Sykora. „Degenfeld-Schönborg” indul. 2. Rossini. Quverture. „Tell Vilmos.” 3. Raab. „Stefánia” Walzer 4. Mendelssohn. Dal „Szerelmem egy szóba forranna” 5. Czapek „Julia” négyes. 6. Millöcker. Kettős a „Koldusdiák”-ból. 7. Offenbach-Pontpourri „Schönröschchen.” 8. Král „Éljen Habsburg” indul.

A kolera új gyógyszere. E hó 4-dikén ugyanis Marseillenben négy egészségügyi katona egy kolerabeteget szállított a kórházba. Utközben a megszomjazott emberek betértek egy kórházba. Ez eljárás annyira elkeserítette a kiűnhagyott beteget, hogy fogta magát, lehányta magáról a paplant, föluggott és tovairamodott. A megrémült katonák üldözöbe vették, de már nem érthették utól. Egy orvos, ki még az este meglátogatta lakásán a beteget azt a meglepő nyilatkozatot tette, hogy a páciens egészsége a nagymérvű izadás következtében teljesen helyreállott.

Mi a házasság? Egy francia folyóirat így definiálja: „Van egy szép kert. A kik kívül vannak, mindnyájan be akarnak menni, a kik pedig benn vannak, ki akarnak jönni. Ez a nagy kert a házasság. A fasorok között kevés a sétáló. A tömeg össze-vissza jár, s nem ügyel a kapun kifüggesztett szabályokra. Ott verekesznek, tánczolnak s látogatást tesznek. Azok, kiknek nincs joguk ki menni, kimennek, s a kiknek nincs joguk belépni, bemennek. Szeretkeznek, sértegetnek... Milyen furcsa egy kert! Lehet-e ebbe rendet hozni?”

Szerelmi dráma. Mosonyból írják: Nagy izgalmat kelt városunkban a következő mult szombaton történt eset. Lewin kereskedő erősen udvarolt a tekintélyes Deutsch család ifjú leányának, ki azonban szerelmét viszonozni hajlandó nem volt. Lewin szombaton délután fölkereste a leányt, megkérdezte még egyszer, hogy hajlandó-e hozzá nőül menni, s miután az nemmel felelt, Lewin elővont egy revolvert, kétszer a leányra tüzött, aztán saját mellét lötte keresztül. Mind a ketten súlyosan meg vannak sebesülve.

A gyermekek örangyala. Temesvárt B. János hivatalnok, ki a főtemplom háta megett, kétemeletes házban, a második emeleten lakik, meg van áldva az Istentől három szép gyermekkel. A gyermekek közül a legkisebb, egy virgoncz fürge kis lányka, a mint az emelet vasrácsos tornáczán játszott a rácsra felmászott, s a nélkül hogy a szőlőgőly vagy valaki észrevette volna, hogy mit művel: a rácsra annyira felkapaszkodott, hogy már-már kibukott, a gyermekek apja ekkor talált épen kitékinteni az ablakon s látva lánykáját üntudatlan cselekedetét megmentésére sietett. Még oda sem ért s már akis lányka a rács tetőjén kifordult, de szerencsére a megré-

mult apának, a kis lány ruhája a rácsokat sarkán megakadt és így az ártatlan lányka életét szerencsésen megmentette. Megjegyzendő hogy a kis lányval ez a második eset volt. Első ízben is a véletlen segített a megmentésben.

Merész rab szökés. Sinkó József vizsgálói fogoly tegnap éjjel a váci kir. járásbíróaságtól megszökött. A szökést vakmerő módon vitte véghez, amennyiben a börtön falát alul kiásta, az így táma dt ürege át a szabadba hatolt, s hogy a börtönhelyiséghez közel levő Dunába vetette magát s azon keresztül uszva menekült. A szökést csak reggel vették észre s a szökevény nyomait megtalálták egész a Dunapartig, hol azok nyomtalanul eltűntek. Megfoghatatlan, hogy a rab minő eszközzel ásta alá a falat, minthogy a raboktól elzáratásuk alkalmával minden ilyes tárgyat elvesznek. A járásbíró az esetet bejelentette a pestvidéki törvényszéknek, mely a vizsgálatot megindította.

Alkalmazást nyer oly egyén ki eddigi munkálkodását kellőleg igazolni tudja, mint egy renomirt czég megbízottja. Levélen ajánlatok „Mercur” czimen a kiadó hivatalba küldendők.

CSARNOK.

Ki a legboldogabb.

(Három elbeszélés — egyszerre.)

Sűrű eső csapokodta ablakait a kis szalonnak, melynek kandallójában barátságos tűz pattogott. A ház bájos urnője ezüst csengésű kacagással dőlt vissza fauteuiljébe és szemügyre vette három legbuzgóbb imádóját, kik előtte ültek.

— Legyen tehát — mondá mosolyogva — ma megteszem, hogy nem leszek oly szivtelen mint eddig, és hallják: Mindhármán elfognak mondani egy egy szerelmi történetet életükből, és mint a patak fölkeresi a folyót, a boldogság a boldogokat, úgy megengedem én is, hogy az, kinek egykor a legszebb, legrikább és legteljesebb boldogság jutott osztályrészül, megcsókolhatja kis ujjam hegyét.

Ezzel behunyta szemeit, mintha ötlete feletti örömet akarta volna eltitkolni. A kandalló lángja vöröses fényt vetett a hölgy lenge ajkára. A három imádó kissé megdöbbenve nézett egymásra, de az idősbik csakhamar rákezdé az elbeszélést.

— Őszintén sajnálom mindazokat, kik szívük rejtekeiben nem képesek a játssi évek emlékeiből bármit is megörizni, kik elfeledték gyermekkorukat, azt a szép időt, mikor a szülői ház mögötti kertben a pajtásokkal együtt mulattak, elfeledték a csókot, melyet pelyhedző ajakkal első ideáljaiuk rózsás ajkára loptak. Oh, a gyermek, pajzán örömei ideje hamar elmúlik s nem tér vissza többé, a fiatalok első hajnalórait gyorsan követi, a nap heve, gondja verítéke.

Az első csók mily féltékeny szivdobogás közt esattan el, a többi társak mily irigy kandsággal nézik e jelenetet, s hogy örül az ifjú, mikor a nyiló „virágszál” a kapott csóktól elpirul!... Egy napon zálogosdít játszánk s a feladat az volt, hogy egy rózsát keressünk meg, melyet Lucy, az én imádott Lucym, magánál elrejtett. A díj egy csók volt az ő édes ajkairól! Boldog győztes ki elnyeri. A sors engem jelölt ki elsőnek s én elkezdém a rózsát keresni, titokban óhajtvá, hogy mentül később találjam meg. Reszkette simítám hátra kezeimmel az arany fűrtöket, melyek apró fülecskéit eltakarák s félig födötlen hatyru nyakánál kutattam a virág után. Lassan bontogatám fel ruhájának redőit. — De a rózsza nem volt sehol. Iszonyu türelmetlenség vett rajtam erőt: birni akartam a rózsát minden áron! Körülöttem mindenki nevetett, gunyolódott, — én egyre hevesebben kerestem tovább. Végre a szenvedély erőit vön rajtam s én kétségbeesve, könyekkel szememben eltántorogtam De Lucy követett s a faszorban utólért. „Rosszul tetted, hogy abban hagytad” — mondá kedves mosolylyal s apró gyöngyosor fogait mutatva, melyek közt, mintegy rózsás edényben ott pihent a kis virág. És ő nem vétele magát, midőn én a rózsát csókolommal klopaltam onnan.

— Ez szép történet és illatos — mondá a ház urnője — de csak egy hang hallható benne, mint mikor a toronyban csak egy hang csilingel. A második így folytató: — Színházban voltunk. A nézőtérben átviharzott a taps s e tüntetés engem illetett, mert az én verseimet szavalták a színpadról. A figyelem koronkint mély csendre vált, majd ismét ujongó tetszésnyilvánításokban tört ki. Képzetelem álmaim odafőnn most látam először hűssé válni, s élő alakok által megvalósulni. Láttam, hallottam mindent, ami odafőnn történik, de azért eszem másutt járt. Páholyom sötét hátterébe visszavonulva nem gondoltam se művemre, se a diadalra, se a dícsőségre. Csak „öt” láttam magam előtt, minden gondolatom s érzésem az ő számára élt, ki drámám hősnőjének életet s alakot kölcsönzött. A próbák alatt nem mindig elégitett ki, hol ezt, hol azt hibázta el s akkor nem volt módomban észrevenni, mily csodaszép ő! — mintha vak lettem volna. De most bájának egész pompájával itt állt előttem. A lámpák teljes világánál, — büszke alakját arany-brokat ruha-

takarta, páratlan csengésű hangján dallamosan szavaltá verseimet s ajkai mosolyogtak mintha csókra vártak volna. Mikor szobrászi szépségű karjait felemelte, piros vére átlángolt a hóféhar vállakon... szakasztott Burgia Lukreczia volt, a pápák és bibornokok kedvese, ugyanaz a borzasztó nő, akinek én álmaimban láttam s verseimben rajzolám. A szerelem delejtolyama végigfutott egész lényemen, imádtam őt s fégyvertelen valék e szenvedély ellen, melyet legyőzni nem akartam. Hogy a függöny legördült, kirohantam a páholyból. A tetszés, a tapsok orkánjából kihallám, amint a tömeg nevémet szólította, de én nem jelentem meg a színpadon nem tettem, mert ha megtettem volna, vele szemben őt színről színre vizontlávta, a ki álmaimat betölté, úgy valószínűleg átöleltem volna őt a közönség előtt, megcsókolva, szívéhez szorítva — egyszóval közneveltség tárgyává tettem volna magamat. Örjögve rohantam az utcákon anélkül, hogy tudnám hova sietek. Néztém az eget de a csillagokat nem láttam, csak az ő szemét; követtek mindenhova, lépésről lépésre. Végre haza juték; szivemben akkor már csak ő lakott. Mikor szobámba akartam lépni, bámulva vettem észre, hogy az ajtó nyitva. Besietek és — ő állt előttem várva rám. A római cour-tisane fejedelmi öltözékét viselte akkor is. A lámpafény reszkette tört meg arany-brokat redőin. Ó nyakamba borult s karjai hevesen kulcsolták ajkához acrezomat...

— E kaland csinos s mondhatom, a díjra önnök kitérásai vannak, mert ön részese volt a ritka szerencsében, hogy birja a nőt, ki álmaiban czélja volt.

— De befejezé a versenyt a harmadik:

— Alig foglaltam a kocsiban helyet, már megbűvölt az ő varázstekintete. Kővér, szőke és nyugodt természetű uri ember mellett ült, ki nyilván férje volt. Fekete toillettet viselt s egy regényt olvasott, de nem nagy figyelemmel. Úgy tetszett, hogy a vagyonszámból polgári osztályhoz tartozik; egyszerű megjelenése kerülni látszik minden felűnést. Három gombos szürke svéd keztyűt takarta kis kezét s arczára fekete fátyol borult, mely alól csak két finom metszésű ajak kandikált ki s ezek is szigoruak voltak. Olykor felpillantott s a lange szöveten át egész menyország ragyogott tiszta kék szeméből, melyekhez hasonlít én csak 16 éves leánykánál láttam. Rögön elfogott a sejtetem, hogy nővel ülök szemben, kit epedve vártam a jövőtől s kit ha megtalálok egyszer, örökre fogom szeretni. Csodálatos, ő is ugyanazt látszék érezni.

Higyjék, ne higyjék, akár kinevetnek, akár nem, de én bizonyítom, hogy mikor szemem találkozott az ő mennyei kék csillagpárjából is kiszűrt egy féllobban tűz fényre. Nem fordult el többé egy pillanatra se, meg sem kísérté, hogy a varázst leküzdje, mely őt megragadá, mosolyogva pihenteté rajtam tekintetét s e mosoly nem tűnt le ajkairól sokáig, jelöl, hogy sorsának ellenkezés nélkül megadta magát. A legközelebbi állomáson a férj kiszállt a kocsiból, hogy megkérdezze, mikor érkezik a vonat Brüsselbe, — én ekkor megragadám a hölgy kezét s ő... nem vonta vissza azokat. Nem várta be, míg megszólalok, egyszerűen s csaknem hangosan így szólott: „Holnap tíz óraker a szt. Gudula templomban.” Képtelen valaszolni, de ő tudhatá, mi a feleletem. Oh, mily szép volt utazásunk utolsó órája. A férj aludt, mi az alatt szemekkel társalogtunk. az ő mely a reggelt megelőzte, mikor vizontlávnom kellett őt, feledetlen lesz holtomig. Többé mit sem tudtam, elfeledtem minden ismeretet, régi emléket, bonyomást, csak azt tudtam, hogy életembe először szeretek E nőt ki minden eszényemet képviseli s kit maga a sors állított utamba, el akartam rabolni magammal, messze, a föld egy csendes zugába, hol nyugodtan álmodhatjuk végig az első szerelem üdvözítő álmát!

A megjelölt időnél sokkal hamarabb értem a templomba. Az egyetlen gondolat, melyel foglalkozni tudtam azon lehetőség volt, hátha ő nem jön el? De vajjon nem adta ő meg magát az intésre, az első szóra? Már érzem csókjait ajkamon, melyeket csak aztán fog adni... S ő még egyre késett! Hasztalan néztém körül a hölgyek sorai közt, hiába vizsgáltam szememmel minden nőt, ki a templomba lépett, — ő nem jött, nem jött, nem jött. Végre vissza siettem a hotelbe, tudakozódtam az utazók után, kik velem érkeztek s ekkor hallám, hogy a férj — sze szélyből vagy féltékenységből — még aznap reggel — tovább utazott. Azóta sem láttam őt többé vizont!

A másik két imádó hangosan felkaczagott. — „No, ez ugyan furcsa kaland. Szép légyott, melyre a nő nem jön el.”

A ház urnője azonban elnémitá őket:

— Önök — ugymond — boldogok voltak, de ő sokkal szerencsésebb volt, mert vele a sors egy órán át a valódi, tiszta szerelmet érezteté a nélkül, hogy sejtetni engedte volna ez érzés mulhatlan, szomorú végét: az álmok beteltét. Ő a legboldogabb!

Ezzel a hölgy leveté keztyűjét, oda nyújtá a harmadik elbeszélőnek, hogy a rózsás ujjak hegyét csókolja meg.

A közönség köréből.

Köln testvér urak nyilatkozatát vettük, miszerint egy „Debrecezen” mint a „Debrecezeni Ellenőr” című lapokban hozott Kiss Géza volt segédjüket érintő hírek, nem általuk és nem beleegyezésükkel lettek közölve s hogy egy a Kiss Géza halála, valamint annak bekövetkezése folytán köztisztelőben álló özvegy édes anyját ért csapás felett a legnagyobb részvétellel vannak, Debrecezen 1884. július 9.

Vetessy Mihály, Axmann Lajos, Bandhauer Alajos, Party Ferencz.

Köszönetnyilvánítás. Mindazon jóbarátoknak, kik szeretett gyermekem temetésén résztvenni kegyesek voltak bánatos anyai szivemből mondok hálás köszönetet. Özv. Kissné.

Legujabb.

(„Debrecezeni Ellenőr” eredeti táviratai.)

Munkács jul. 10 A munkácsi állandó színház javára a kiránduló művészi erőkkel rendezett előadás fényesen sikerült. Tegnap délelőtt dísz gyűlés tartatott az állandó színház tárgyában: két óraker fényes lakoma volt.

Póta jul. 10. Tegnap a hajóraj gyakorlati fényesen sikerültek, a király teljes meglegedettségét fejezte ki. Este kilencz óraker elutazott.

Páris jul. 10 Tegnap Toulonban öt Marseillesben kilencz kholerahalálozás történt.

VASUT.

Debrecezenbe érkezik:	
Budapestről	éj. 3 ó. 45 p.
„	d. u. 3 ó. 19 p.
Szatmárról	d. e. 11 ó. 47 p.
„	este 8 ó. 30 p.
Kassáról	d. e. 11 ó. 15 p.
„	este 6 ó. 50 p.
Nyiregyházáról	éj. 11 ó. 39 p.
Debrecezenből indul:	
N.-Várud-B. pest felé	d. e. 12 ó. 07 p.
„	este 8 ó. 50 p.
Szatmár felé	d. e. 4 ó. 32 p.
„	d. u. 3 ó. 49 p.
Kassa felé	d. e. 9 ó. 45 p.
„	d. u. 3 ó. 53 p.

Felelős szerkesztő és kiadó lapfőnökönk: Vértési Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

Nyilt-tér.

Tetemesen leszállított olcsó áron ajánl

Kunz József és Társa

Satin, Creton, Barege

és többféle ruhaszöveteket.

Orvosi tekintélyek által
vese, húgydara, közhvény és hólyag bántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál rendelve.

Salvator

— égvényes vasmentes savanyúvíz —
szén-savdús, lithium tartalmú forrás
Borral használva igen kellemes üdítő italt szolgáltat.
Kapható savanyúvíz-kereskedésekben s legközelebbi gyógyszerüzben.
A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.
Budapesten főraktár EDESKUTY L. úrnál.

Bizonyítvány.

Az alulírottak egy általuk eszközölt szoros vizsgálat alapján kijelentik, hogy a párisi Cawley és Henry urak francia szivarkapapir-gyárából származó „LE HOUBLON” szivarkapapirt kitűnő minőségűnek, minden idegen alkotásztól különösen minden az egészségnek ártalmas anyagoktól is mentnek találták.

Bécsben, 1884-i május 24-én.

Al.: Dr. Pohl J. J.
a vegyi technológia nyilv. rendes tanára
a csász. kir. méltóságos.

Al.: Dr. Ludwig E.
az orvosi vegytan cs. k. nyilv. rendes tanára
a bécsi egyetemen.

Al.: Dr. Lippmann E.
a vegytan rendk. tanára
a bécsi egyetemen.

(Fentebbi aláírások helyessége Dr. Homann J. csász. kir. jegyző ur által Bécsben bizonyítottat. Fentebbi bizonyítvány aláírattott a csász. kir. külügyministerium és a bécsi francia követség által 1884-i május 26-én.)

1403. tk.
1884. III.

**Arverési hirdményi
kivonat.**

A nánási kir. járás-bíróság mint tki hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Orosz Mihály és neje végrehajtást szenvedő elleni 95 ft 96 krajczár tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kir. törvényszék (a nánási kir. járás-bíróság) területén lévő Dorogon fekvő a dorogi 815. tjkvi A + 1, 2. rsz. ingatlanokra az árverést 655 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi aug. hó 14-ik napján d. e. 9 órakor Dorog városánál megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserának 10%-át vagyis 65 ft 80 kr. készpénzben, vagy az 1881 : LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nánáson az 1884. évi június hó 4-ik napján.

A nánási kir. bíróság mint telek-könyvi hatóság.

Sebestyén,
járásbíró.

Correpetitor.

Egy jó érettségi bizonyítvánnyal ellátott ifjú correpetitoral ajánlkozik, magán uton végezni akaró tanulók mellé, helybe vagy vidékre.

2000 legnépszerűbb orvosa Európának, kiknek bizonyítványai már közre lettek bocsátva, rendel a

Popp-féle fogszert,
mint a fogak és a száj részére a leterők legjobbát! Számos bizonyított érdem dímek kivárány a legelső orvosi lőmöző kiállításokról.

**Harmincz éven át jónak bizonyult.
Anatherin szájviz.**
Dr. Popp J. G.-től es. kir. udv. fogorvos Bécsben, I. Bognergasse 2.
Gyökerez gyógyszer mindennemű fogfájás ellen, mint szintén a szájüreg és a foghús mindennemű betegsége ellen. Jónak bizonyult mint öblögető víz az idült torokbajknál és Dyphteritissnél. Megkönnyíti a fogóvást gyermekeknek és nélkülözhetlen az ásványvíz ivóknak. — 1 nagy palack 1 ft 50 kr., 1 közép 1 ft és 1 kicsi 50 kr.

Növényi fogpora rövid használat után a fogakat vakító fehéreké teszi, anélkül, hogy azoknak ártalmára volna. Ára dobozonként 65 kr.

Anatherin fogpástája, üvegszelencékben 1 ft 22 kral, jónak bizonyult fogtisztító szer.

Illatos fogpástája. Rövid használat után vakító fehér fogak, a fogak (természetes) és műfogak ápolására és a fogfájás megszüntetésére. Darabja 35 kr.

Fogólmá. Igen gyakorlati és megbízható szer a lyukas fogaknak önölmozására. Ára dobozonként 2 ft 10 kr.

A dr. POPP orvosi növényiszappan
kifűző piperezsa a sümör, kúteg, a májolt és seplő ellen, a tiszta, tude arzobór előmozdítása és fenntartására, az atka, pürsenés, tisztátalan arzobór, kelések ellen. Darabja 30 kr.

A t. cz. közönség felkértek világosan Popp ezisz. kir. udvari fogorvos-féle készítményeket kérni, s csak olyanokat fogadni el, melyek saját védjegyemmel vannak ellátva.

Kapható Debreczenben: Rothschnek, Göllt N. Murakózy K., Mihalovics I., Tamássy K., Orvosi Veesey V. gyógyszerüzletekben, Csanak József fűszerkereskedésében, Hadházi Szilay gyógyszer, H. B. szörvény: Korányi G. gyógyszer, Szoboszló: Trocsányi G. gyógyszer, Diószeg: Kovács gy., Szathmár dr. Lengyel J. gy., Bossin S., Bözörmentyi S. gy., N. Kálló: Mandl S., Hveszda K. gy., Tisza-Lök: Pinter P. gy., Munkács: Trarler gy., Szinyér-Váralja: Gerber E. gy., Nánás: Ujvári gy., Kerecsény: Báthory gy., Derecske: Beliczany gy., B. Ujfalú: Sárrety gy., Nagyvárad: Nyíri G. Raecsek F. Ember I. gy., Jankó Antal, Huzella A. uraknál. N. Károly: Jelinek, Fülöp O. gy., Nyiregyháza: Szopka A., Lederer O. gy., N. Bányá: Hanzulovits gy., Somlyó: Ruszka Ig. és társa. Tokaj: Reiner D. gy. B. Ujváros: Tauffer, K., Madaras: Jung K. gy., Csáth: Székely A. gy., S. A. Ujhely: Reichard testvérek és Deutsch János, Pinter F. gyógyszerüzleténél.

Ajánlom jutányos árak mellett következő idénycikkeimet u. m.:
**Legjobb minőségű
gépkendőcslaját,
zsineget** minden vastagságban,
gombolyitva és szákok kötözéséhez különösen alkalmas 65 centim. hosszú száakra felvágva.
Pergament papirosat befőttes üvegek légmentes bekötözésére; továbbá fertőtlenítési szereket csatornák és emésztő gödrök szagtalanítására, nevezetesen:
CARBOLSAVAT folyadékban és jegecsekben,
carbolmeszet, chlormeszet és vasgáliczot.
Csanak József.

Nem amerikai humbug.
Legjutányosabb bevásárlási hely.
Az újonnan berendezett lábbeli üzlet. A megyeháza közvetlen szomszéd-ságában. Hol mindenféle
női férfi és gyermek lábbeliek
10-20% al olcsóbban
és jó minőségben váháróhatók mint bárhol.
A n. é. közönség becses pártfogását kéri
Spitz B.
Várad-utca 2130 sz. a.
a megyeháza mellett.

VALÓDI GALANTHAI LÁDA-KÁVÉ
**A VALÓDI
GALANTHAI láda-KÁVÉ**
mely első minőségű hazai, valódi KATÁNG GYÖKÉRBŐL
1/2, 1/4 és 1/8 kilós ládacskákbán a birodalom legjobb híri gyárosa
TSCHINKEL ÁGOST FIAI
által készítették, minőségre felülmul minden eddig használt pótkávét.
Főraktár Debreczen, Nyiregyháza és vidékére:
CSANAK JOZSEF
kereskedésében DEBRECZENBEN
honnan a sz. tküldések ugy vasuton mint postán, nagyobb és kisebb mennyiségben a legpontosabbai eszközöltenek.
Kapható ezenkívül a valódi GALANTHAI LÁDA-KÁVÉ magyarország majdnem minden fűszer kereskedésében.
NÉLKÜLÖZHETLEN MINDEN HÁZTARTÁSNAI.

Ruston, Proctor és társa
Budapest, Nádor-utca 39. és 41. szám,
ajánlják a legelső díjakkal kitüntetett
gőzmozdonyaikat
fa- és szénfűtésre,
szabad. szalmafűtő
gőzmozdonyaikat

gőzcséplőgépeiket,
dobmentő
és
űszög tisztító készülékekkel
szabályozható
magválasztó bengerrel!

Hoffherr-féle egyszerű és tisztító cséplőkészleteket
járgányhajtásra.
Arjegyzékek bérmentve küldetnek.

Alapított 1858-ban.
WALSER FERENCZ
első magyar gép- és tüzelőszerek gyára, harang és érezöntője.
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCZA 66.
Ajánlja gyártmányát mint magyar különlegességet,
kutakban és mindennemű szivattyukban.
Elvállal teljes vízvezetékek berendezését városok, földbirtokosok és magánzók részéről, modern technikai alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik
KÖZ- és MAGÁN-FÜRDŐK
felszerelésére
szagmentes őrsekek
felállítására és minden vízművi munkálat gyors és pontos kivitelére.
Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten küldetnek.
EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYÁR.

